

„Začať odznova!“

Presvedčenie o vlastnej ničomnosti – sebapoznanie – ti pomôže reagovať nadprirodzene, čo bude v tvojej duši čoraz hlbšie zakoreňovať radosť a pokoj pred ponižovaním, pohrdaním a ohováraním... Po „fiat“ – Pane, nech sa stane tvoja vôľa – tvoje uvažovanie v týchto prípadoch má byť: „Povedal iba tolko?“ Vidno, že ma nepozná, ináč by nebol taký stručný.“ Keďže si presvedčený, že si zaslúžiš horšie zaobchádzanie, budeš tej osobe vďačný a budeš sa tešiť z toho, čo by inému spôsobilo utrpenie. (Brázda, 268)

31. august

Niekedy sa však zdá, akoby sa to všetko spojilo a slabosť sa prejavuje neobyčajne výrazne; je to preto, aby sme si uvedomili, ako málo znamenáme. Čo v takom prípade robiť?

Expecta Dominum, dúfaj v Pána a buď statočný, ži z nádeje, radí nám Cirkev, v láske a viere. Viriliter age, správaj sa ako muž. Čo na tom záleží, že sme stvorení z hlíny, keď máme svoju nádej v Bohu? A ak človek niekedy padne alebo zaostane - nie je nutné, aby sa to stalo - môže dostať liek, ako sa to normálne deje v bežnom živote, keď ide o naše telesné zdravie. A začať odznova!

(...)Prenesme tento príklad do duchovného života. Keď vidíme svoju úbohosť, všetky hriechy a omyly -

hoci by vďaka Božej milosti neboli
také strašné - obráťme sa v modlitbe
na nášho nebeského Otca a
povedzme mu: „Pane, poskytni mojej
krehkosti a mojej biede, tejto rozbitej
nádobe z hlíny niekoľko drôtov a
potom - skrze moju bolesť a tvoje
odpustenie - budem silnejší a krajší
ako predtým! Túto utešujúcu
modlitbu by sme mali opakovať
zakaždým, keď sa naša biedna
hlinená nádoba rozbije. (Boží
priatelia, 94-95)